

Mykola YEROMIN

Interregional Academy of Personnel Management

International Political Communication of Lithuania and Ukraine through the of Cheese Tourism and Cheesemaking

Food-related cultural ties are often overlooked when it comes to international political communication, despite being an essential part of it. In case of Lithuania and Ukraine, cross-influence of cheesemaking and cheese tourism between the two deserves the look from a perspective of strengthening local cultures while not sacrificing the established and perspective ties between the countries. The growing field of cheese tourism and artisanal cheesemaking is a field that makes for an interesting case study in that regard. Lithuanian cheesemaking, sticking to local tradition, but updating it to new technologies inspire a lot of the growing field of cheese tourism and cheese production in Ukraine. Something that would've been impossible without local retail stores in Ukraine picking up Lithuanian cheeses such as Džiugas. 2010's and 2020's saw not just the increase of import and export ties between the two countries, but also rich cultural and educational exchange. Stemming, among other ties, from that exchange the new feeling of unity arises from the empowerment of making the local products shine internationally which both countries share and turn into a point to pivot further the diplomatic relations between the countries, as well as progress further from the shared post-Soviet problems, often associated with the unification of food produce, as well as neglect towards copyright. The road to mutual respect and collaborations in assorted fields is paved by the small steps such as the establishment of mutual respect to each other's culture in something as simple as local dairy produce. That said, the industries of Lithuania and Ukraine could and should do more for this mutual enrichment and the governments paying more attention would do no harm, either.

Keywords: *cheese tourism, Ukrainian-Lithuanian relations, international political communication, international economics, import of Lithuanian goods, export of Ukrainian goods.*

Олег ВИСОЧАНСЬКИЙ

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Використання мобільних застосунків та онлайн-гайдів у туризмі: досвід України та Литви

У статті розглянуто роль мобільних застосунків та онлайн-гайдів у туристичній галузі України та Литви в контексті цифровізації. Висвітлено актуальність впровадження цифрових інновацій для покращення туристичного досвіду, особливо з огляду на виклики пандемії COVID-19 та воєнних дій. Проаналізовано останні дослідження, що відображають зростання використання мобільних технологій у туризмі, та наведено актуальні кейси з кожної країни (2022–2025 роки). Представлено національні та регіональні ініціативи: від інтерактивних гідів міст до спеціалізованих застосунків для активного відпочинку. Підкреслено спільні тенденції та унікальні аспекти досвіду України і Литви, включно з використанням елементів доповненої реальності, гейміфікації та сервісів для безпеки подорожей. За результатами аналізу зроблено висновки щодо ефективності цифрових рішень у підвищенні

конкурентоспроможності туристичного продукту та окреслено перспективи подальшого розвитку цифрових сервісів у туризмі обох країн.

Ключові слова: *цифровий туризм, мобільні туристичні застосунки, онлайн-гайд, гейміфікація, доповнена реальність, внутрішній туризм, туристичні стартапи.*

Вадим СІРУК

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

Інклюзивний туризм як інструмент соціальної інтеграції: порівняльний аналіз литовського та українського досвіду

Інклюзивний туризм стає важливим чинником соціальної інтеграції осіб з інвалідністю та інших вразливих груп. Досвід Литви та України демонструє різні підходи до розвитку цієї сфери та її ролі у формуванні інклюзивного суспільства. Розглядаючи концептуальні основи та законодавче забезпечення, Литва активно імплементує європейські директиви щодо доступності, що відображається у національному законодавстві. Зокрема, Закон Литовської Республіки "Про соціальну інтеграцію осіб з інвалідністю" зобов'язує забезпечувати доступність до послуг, включаючи туристичні. В Україні ж імплементация подібних норм знаходиться на початкових етапах. Хоча Закон України "Про основи соціальної захищеності осіб з інвалідністю в Україні" проголошує рівні можливості, практична реалізація в туристичній сфері залишається викликом. Щодо інфраструктури та доступності, то в Литві відзначається помітний прогрес у адаптації туристичної інфраструктури, зокрема готелів, музеїв та транспортних засобів. Прикладом є програми адаптації історичних об'єктів для людей з інвалідністю, що реалізуються за підтримки ЄС. В Україні ситуація неоднорідна. Деякі нові або реконструйовані об'єкти мають елементи доступності, проте переважна більшість туристичної інфраструктури залишається неадаптованою. Існують окремі успішні кейси, як, наприклад, "Інклюзивний туристичний маршрут у Львові", розроблений громадськими активістами. Аналізуючи виклики та перспективи, для Литви основними викликами є підтримка темпів адаптації інфраструктури та забезпечення фінансової стійкості інклюзивних проєктів. Для України ж головні виклики – це брак системної державної підтримки, недостатнє фінансування, низький рівень обізнаності та відсутність єдиних стандартів доступності. Отже, Литва демонструє більш системний та прогресивний підхід до розвитку інклюзивного туризму, значною мірою завдяки імплементации європейських стандартів. Україна, попри значні виклики, має потенціал для розвитку інклюзивного туризму через зростання громадської свідомості та потребу у соціальній інтеграції вразливих груп населення, особливо постраждалих внаслідок воєнних дій. Обмін досвідом та залучення міжнародних практик є ключовими для подальшого розвитку інклюзивного туризму в Україні.

Ключові слова: *інклюзивний туризм, соціальна інтеграція, доступність, інфраструктура, Литва, Україна, особи з інвалідністю.*